

ע"פ 17761/02/18 - אחמד אבו סנינה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייט
לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל

עפ"ג 17761-02-18 אבו סנינה נ' מדינת ישראל

אחמד אבו סנינה
על-ידי ב"כ עו"ד עבד דראושה

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט יצחק שמעוני), ולפיו נגזר על המערער עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי לנפגע העבירה בסך 12,000 ₪. כמו בית משפט קמא הורה על חילוט מכונית ששימשה את המערער לביצוע העבירה.

2. המערער הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים וביצוע גניבה לפי סעיף 407(ב) וסעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ובעבירה של שינוי זהות של רכב לפי סעיף 413ט לחוק הנ"ל.

במסגרת הסדר הטיעון תוקן כתב האישום והוסכם כי שירות המבחן יגיש תסקיר בעניינו של המערער. ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

מכתב האישום המתוקן שביסוד ההרשעה עולה, כי ביום 09.07.2016 בשעה 15:46 או בסמוך לכך, התפרץ המערער יחד עם אחר, לבית העסק "אטליז סימן טוב" שברחוב אגריפס 92 בירושלים. המערער הגיע למקום במכונית שהייתה בחזקתו באותה עת, לאחר ששינה את מספר לוחית הזיהוי שלה. המערער והאחר, אשר יזם את העבירה ובחר לבצע אותה בחנות האמורה, שברו את מנעול הכניסה למקום וכן את רמקול האזעקה. האחר פתח את דלת החנות והשניים נכנסו לתוכה. השניים גנבו מהחנות מסור חשמלי בשווי של 5,000 ₪ ומכונה לטחינת בשר בשווי של 7,000 ₪.

3. המערער יליד 1991, רווק המתגורר בבית הוריו. בעברו שתי הרשעות משנת 2013, האחת - בעבירה של נהיגה בזמן פסילה והעלבת עובד ציבור, שבגינה נידון בין היתר ל-37 ימי מאסר; והשנייה - בעבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי שלא כדין, שבגינה נדון בין היתר לחודשיים מאסר בפועל.

4. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו, עולה כי המערער גדל במשפחה בת 5 נפשות, אשר סבלה מקשיים

כלכליים. המערער תיאר מערכת יחסים קשה בין הוריו שהייתה מלווה לעיתים קרובות באלימות מילולית. המערער עזב את הלימודים לאחר 10 שנות לימוד בלבד כדי לעזור בפרנסת משפחתו. במהלך השנים עבד המערער בעבודות שונות, בין היתר בחנות הגבינות שבה הוא עובד גם בתקופה זו.

המערער הסביר את השתתפותו בעבירה, בכך שהיה שרוי במצב נפשי קשה בעקבות משבר אישי שחווה באותה עת. מצב זה הביא אותו לנהוג באימפולסיביות וללא חשיבה על השלכות מעשיו. לדבריו העבירה בוצעה מתוך רצון להרוויח "כסף קל". המערער הביע חרטה על מעשיו וכן הביע אמפתיה כלפי קורבן העבירה. קצינת המבחן העריכה, כי ברקע לעבירה עמדו קשייו של המערער בהבנת משמעות החוק וקבלת החובה לשמור עליו. קשיים אלו נובעים לדבריה, מקושי לקבלת סמכות ומרות, שייתכן ונובע מילדותו הקשה כפי שתוארה בתסקיר.

בנוגע להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, קצינת המבחן ציינה כי מחד גיסא המערער הנו בחור צעיר בעל יכולת התמדה ויציבות, המביע רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין, וכי לא ניכרים בו קווים עבריינים מושרשים; מאידך גיסא המערער מגלה קושי בהבנת משמעות החוק ובקבלת סמכות ומרות. להבנת קצינת המבחן המערער טרם הבין את משמעות הרשעותיו הקודמות. כל אלה מהווים לדבריה גורמי סיכון להישנות התנהגות עבריינית.

לאור האמור בתסקיר המליצה קצינת המבחן להעמיד את המערער במבחן למשך שנה אחת, שבמהלכה ישולב בתוכנית טיפולית הנותנת מענה בתחום מניעת עבריינות בקרב צעירים. בנוסף, המליצה קצינת המבחן על עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

5. בגזר הדין קבע בית משפט קמא כי מתחם העונש ההולם בגין מעשיו של המערער עומד על 9-18 חודשי מאסר, וקבע את העונש האמור.

6. ב"כ המערער מלין על כך שבית משפט קמא דחה את המלצת שירות המבחן; קבע מתחם עונש חמור ובלתי מידתי; לא נתן משקל להודאה שמסר המערער; וחרג מעובדותיו המוסכמות של כתב האישום, בכך שייחס את שבירת המנעול ופתיחת הדלת למערער ולאחר, בעוד שהאחר הוא ששבר לטענתו את המנעול ופתח את הדלת. ב"כ המערער טוען כי שגה בית המשפט קמא, בכך שקבע כי חלקם באירוע של המערער ושל האחר, שווה. לטענתו יש פער בין חלקו של המערער באירוע לבין חלקו של האחר, אשר כאמור הוא ששבר את המנעול ופתח את הדלת והוא ש"הגה את רעיון ההתפרצות והצביע על החנות... כך שלא מתקבל על הדעת לבוא לאחר מכן ולקבוע כי חלקם בהתפרצות שווה".

ב"כ המערער מוסיף כי מרשו משתתף בקבוצת טיפול של שירות המבחן, וכי הטלת מאסר בפועל עליו תקטע את תהליך השיקום שבו הוא נמצא ותפגע בו ובאינטרס הציבורי. כמו כן ב"כ המערער עומד על הציפיות שפיתח המערער משהורה בית משפט קמא על הכנת חוות דעת בנוגע להתאמתו למאסר בעבודות שירות.

עוד טוען ב"כ המערער, כי שגה בית המשפט קמא בכך שלא חרג לקולה ממתחם העונש הראוי למעשה.

7. המשיבה סומכת ידיה על גזר הדין וטוענת כי אין עילה להתערבות בו.

8. כלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר-הדין של הערכאה הדיונית. התערבות בגזר-הדין תיעשה במקרה שבו נמצא על-ידי ערכאת הערעור כי נפלה בגזר-הדין טעות מהותית או שהעונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה.

9. בעניין שלפנינו אין עילה להתערבות בגזר הדין.

המערער חבר לאחר, ובצוותא חדא פרץ עמו לבית עסק וגנב מתוכו רכוש. מעשה ההתפרצות היה מתוכנן, ובגינו נגרם לבעל העסק נזק בסכום של 12,000 ש"ח. העונש שהושת על המערער ראוי ומידתי, ומביא בחשבון את מכלול השיקולים הרלבנטיים - את עברו הפלילי של המערער, שאף שאינו חמור במיוחד, כולל הוא שתי תקופות מאסר בפועל שהמערער ריצה בעבר; את חומרת העבירה ואת הנזק שנגרם כתוצאה ממנה לבעל העסק; את העובדה כי הרכוש הנגנב לא הושב לבעליו; ומאידך גיסא - את הודאתו של המערער, את השתתפותו בקבוצה הטיפולית של שירות המבחן ואת רצונו לנהל אורח חיים נורמטיבי בעתיד.

בעונש שנגזר על המערער ניתן ביטוי לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו בעבירה - שמירה על הקניין, ההגנה על הפרטיות ועל תחושת הביטחון האישי.

טענת המערער, ולפיה שגה בית המשפט קמא בכך שלא נתן משקל לפער שבין מעשיו של המערער לבין מעשיו של חברו דינה להידחות. בצדק קבע בית המשפט קמא כי אין להבחין בין המערער לשותפו. השניים יצאו בצוותא חדא לביצוע התפרצות מתוכננת. אל בית העסק הגיעו במכונית שהייתה ברשותו של המערער, לאחר שהמערער שינה את מספר לוחית הרישוי שלה. אף שהאחר היה זה ששבר את המנעול ופתח את הדלת, השניים נכנסו בצוותא לתוך בית העסק וביחד גנבו ממנו את הרכוש האמור. מהמקובץ עולה כי השניים פעלו בשיתוף פעולה מלא תוך חלוקת תפקידים ביניהם, וכי אין כל הצדקה לקבוע כי חלקו של המערער באירוע מינורי.

מקובל עלינו כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם למעשיו של המערער עומד על מאסר בפועל של מספר חודשים, זאת בהתאם לפסיקה שאליה הפנה בית משפט קמא (רע"פ 5552/10 ברכה נ' מדינת ישראל (25.7.2010); רע"פ 5326/12 סיאם נ' מדינת ישראל (7.8.21); רע"פ 5519/10 וינוקור נ' מדינת ישראל (14.9.10); רע"פ 8114/10 אבו חדיד נ' מדינת ישראל (7.11.10)).

10. המערער כבן 28 נטל חלק בהתפרצות האמורה. כאמור לחובתו של המערער שתי הרשעות קודמות, שבגין ריצה עונשי מאסר לתקופות קצרות. אף שהוא מביע מוטיבציה לשקם את חייו ואף פועל לכך בהשתתפותו בקבוצה טיפולית של שירות המבחן, אין די בכך להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם למעשה.

נוכח כל האמור לעיל, העונש אינו סוטה באופן קיצוני מהעונש הראוי בנסיבות העניין ובנסיבותיו של המערער, ומשכך אין מקום להתערבותנו בו.

11. אשר על כן הערעור נדחה.

12. המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר, ביום 24.3.19 בשעה 08:30, בבית המעצר ניצן שבמתחם כלא איילון.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים, לשירות בתי הסוהר ולשירות המבחן.

ניתן היום, כ"א בשבט התשע"ט, 27 בינואר 2019, בהיעדר הצדדים (על-פי הסכמתם).

אלי אברבנאל, שופט

**רבקה פרידמן-
פלדמן, שופטת**

יורם נועם, סגן נשיא